

andre, at ikke kun vilje, men også evne til at modvirke er til stede, og hvori ordet »navnlig« udgår eller erstattes af en præcisering?»

Svar:

En bestemmelse af det i spørgsmålet nævnte indhold er anført i skrivelse af 16. marts 1976 fra Foreningen af beskikkede Advokater i København og Sammenslutningen af beskikkede advokater i Retskrede omkring København. Lovforslagets affattelse af § 762, stk. 1, nr. 3, er efter justitsministeriets opfattelse af væsentlig betydning for politiets muligheder for at bekæmpe organiseret bande- og bagmandskriminalitet. Justitsministeriet kan derfor ikke gå ind for, at bestemmelsens anvendelsesområde indskrænkes som anført i spørgsmålet. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lovforslaget, side 17, sp. 2, sidste afsnit og side 19, sp. 1, 5. afsnit.

Spørgsmål 25:

»Vil ministeren overveje at fremsætte ændringsforslag, således at der indføres en regel, hvorefter varetægt kan anvendes i indtil 5 dage i tilfælde, hvor en anholdt mistænkes for at have begået anden tilsvarende kriminalitet og efterforskningen ville hæmmes væsentligt, f. eks. på grund af vanskeligheder med afhøring af vidner på weekend eller lignende, hvis løsladelse fandt sted? Det bør være en forudsætning, at generalklausulen i § 762, stk. 3, også vil finde anvendelse i disse tilfælde.«

Svar:

I betænkningen om anholdelse og varetægt (nr. 728/1974) foreslog strafferetsplejeudvalget, at der som en ny fængslingsgrund blev medtaget en regel, hvorefter varetægt kunne bestemmes, når sigtede er pågrebet under udøvelse af lovovertrædelsen eller umiddelbart herefter og sagens omstændigheder giver grundlag for mistanke om, at han har begået andre tilsvarende lovovertrædelser, jfr. betænkningen s. 63. Varetægt i henhold til den foreslåede bestemmelse skal ikke kunne udstrækkes ud over 7 dage.

Som begrundelse for forslaget anfører udvalget, at der er et reelt behov for, at politiet får lejlighed til at undersøge den eller de anholdtes forhold nærmere under en kortvarig

varetægt inden løsladelsen, selv om det enkelte, klarlagte forhold tilstås og lovens betingelser for varetægt i øvrigt ikke er til stede. Udvalget anfører endvidere, at det kan forventes, at reglen i praksis vil kunne bevirke en forkortelse af en del varetægtsfængslinger, som sker med hjemmel i de øvrige fængslingsgrunde.

I lovforslaget er denne bestemmelse ikke medtaget. Baggrunden herfor er bl. a., at en del af de hørte myndigheder, herunder Advokatrådet og visse af de kollegiale retter, udtrykte betænkelighed ved reglen. Efter fremsættelsen af lovforslaget har politiets organisationer kraftigt fremhævet behovet for reglen, ikke mindst som led i bekæmpelsen af bande- og seriekriminalitet. Organisationerne har herved også henvist til de stramninger af kravene til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af de øvrige varetægtsgrunde, som lovforslaget indebærer i forhold til udvalgets udkast.

På baggrund af disse synspunkter finder justitsministeriet efter fornyet overvejelse, at det vil være rimeligt at overveje spørgsmålet om indførelse af en regel, der tager sigte på at imødegå omme de behov, som udvalget og politiets organisationer har peget på.

Den i spørgsmålet nævnte regel adskiller sig fra udvalgets udkast på flere punkter. Efter udvalgets udkast er det som nævnt en betingelse for anvendelse af reglen, at den pågældende er grebet under udførelsen af lovovertrædelsen eller umiddelbart herefter (på »fersk gerning«), medens dette ikke kræves efter den i spørgsmålet nævnte regel. På den anden side kræves det efter den foreslåede regel, at efterforskningen ville hæmmes væsentligt, hvis den anholdte løslades, medens dette i hvert fald ikke udtrykkeligt kræves efter udvalgets udkast.

Endelig skal varetægten efter udvalgets regel kunne opretholdes i 7 dage, medens tidsgrænsen i den i spørgsmålet nævnte regel er sat til 5 dage.

Justitsministeriet ville finde det rigtigst, at den af udvalget foreslåede begrænsning til tilfælde, hvor den anholdte er grebet på fersk gerning, opretholdes. Som fremhævet af udvalget er det navnlig i denne situation, at der er behov for, at politiet, når der foreligger mistanke om, at den pågældende har begået andre tilsvarende lovovertrædelser, får mu-